

Poveștile cerului

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Între noi doi cea mai profundă este
Necunoscuta cerului poveste,
Te rog, iubite, stai și cercetează
Ce pui de înger viața ne-o veghează...”
Liliana Trif

- Îngenunchează cerul înc-o dată
La marginea răscrucilor de drum,
Un înger doarme obosit pe-o piatră,
În lumea lui e liniște acum.

Pe crucea albă picurii de ploaie
Par lacrimi reci din ochii unui Crist
Uitat între orgolii și războaie...
Pământul e-un imperiu tot mai trist.

Doar eu te-aștept la marginile zării,
Dar parc-ai fi pribeag pe-un alt pământ,
Depart, undeva, la țărmul mării
În noaptea Învierii prin Cuvânt.

- Capitulează înc-o dată timpul,
Captiv într-o icoană de demult,
Și îngerul tresare în răstimpul
Dintre un veac și-o clipă. Îi ascult

Poveștile celeste neștiute,
Le scriu apoi pe cerul altei lumi
Și-aceste adevăruri absolute
Te rog, de dragul meu, să ți le-asumi

Și să mă crezi, Arhanghelii coboară
În fiecare noapte pe pământ,
Să-ndepărteze tot ce ne separă
Și să ne-adune-ntregi într-un cuvânt.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016